

PROFIEL

tekst W. DE JONGSTE | beeld FAMILIE JASSEY

Een kleine advertentie in *De Saambinder* was het schakeltje dat het leven van Andrea Jassey-de Kievid (30) totaal veranderde. Ze trad een half jaar geleden in het huwelijk in Gambia met evangelist Arnest B. Jassey (44). Ze vertellen over hun leven in Gambia. „De vrouw die voor me bad, zei tegen me: ‘Op een dag zal God je arresteren.’”

„We hopen dat uit iets kleins iets groots geboren zal worden”

ARNEST EN ANDREA JASSEY
OVER HET LEVEN IN GAMBIA

Zendingsverhalen of plaatjes uit Afrika trokken haar niet. Dat Andrea Jassey-de Kievid er toch terecht kwam, heeft een lange geschiedenis. „Mijn moeder wees me op een advertentie in *De Saambinder* van mijn latere vriendin Ineke de Jong. Ze zocht mensen om mee te gaan naar Gambia. Maar wat had ik daar te zoeken? Niets toch?”

Toch boekte ze de reis, samen met een vriendin. Andrea: „Het was indrukwekkend. Je komt er heel makkelijk in contact met mensen. Ondanks hun armoede

laten ze blijheid zien.”

In de kerk voelde ze zich welkom. Wel viel haar iets op. „De voorganger zei dingen die ik niet herkende uit de Bijbel. Na de dienst gingen we het gesprek aan. De man kon het niet uitleggen. Ik vroeg of ze ook aan evangelisatie deden. ‘Daar doen we hier niet aan’, zei hij. ‘We leven hier in vrede met de moslims samen’. Je kon merken dat ze problemen uit de weg gingen. Ook als je het anderen vroeg, zeiden ze: ‘Ieder z’n ding.’”

Het liet haar niet los. Terug in Neder-

land ging ze op zoek naar een organisatie die wel aan evangelisatie in Gambia deed. Maar dat bleek lastig. „Het triggerde me. Omdat ik niet verder kwam, bracht me dat in gebed met de vraag of er deuren geopend mochten worden.”

Dit gebeurde toen ze in het *Reformatisch Dagblad* een interview las met evangelist Arnest B. Jassey, met wie ze nu getrouwd is. „Hij vertelde dat er in zijn land wel degelijk christenen verdrukt worden. Ik was verrast. Kennelijk waren er toch Bijbelgetrouwe christenen in

Gambia. Ik zocht contact en vroeg hem naar zijn ervaringen.” Lachend: „Arnest dacht dat ik een journalist was, gezien de vragen die ik stelde. Hij nodigde me uit om hem en zijn gemeente te bezoeken. Hij zou me dan in contact brengen met verdrukte christenen.”

Belijdenis

Toen ze belijdenis deed, kreeg ze de tekst mee: ‘Wend u naar Mij toe en word behouden, o, alle gij einden der aarde, want Ik ben God en niemand meer.’ Wat

^ Arnest en Andrea aan het werk in de tuin in Gambia.

had dat voor mij te betekenen, vroeg ik me af. Ik weet nog goed dat ik dacht: Als dat dan maar niet betekent dat ik naar het buitenland moet.

Maar het ging vaker zo in mijn leven: als ik iets niet wilde, móest het op de een of andere manier blijkbaar toch gebeuren.”

De belijdenistekst kreeg meer gestalte toen Andrea in 2017 de gemeente van Jassej bezocht. „Ik was direct onder de indruk. Het was een pikdonker kerkje van zes bij zes meter. Hij stond er met een zaklampje boven de Bijbel. Maar wat een betrokkenheid van de mensen die er waren!”

Beledigen

Ze maakte kennis met Arnest Jassej. „Hij was in een moslimgezin geboren en – na een bewogen leven – evangeliseerde nu. Dat feit maakte indruk op me.”

Arnest mengt zich in het gesprek. Hij vertelt: „Ons gezin telde zeven kinderen. Ze waren arm en konden niet voor zo veel kinderen zorgen. Daarom stond mijn moeder me af aan een tante. Ze was rooms-katholiek en deed tegelijk veel met afgoden.”

Later keerde hij terug bij zijn biologische ouders. Jassej: „Vooral mijn vader wilde dat ik hen zou volgen in de islam. Ik ben veel Arabische boeken gaan lezen en heb drie jaar Arabisch gestudeerd. Omdat ik in naam nog steeds rooms-katholiek was, kwamen er steeds voorgangers bij me op bezoek. Ik nam hen niet serieus, lachte ze vaak uit. Toch bleven ze komen.

Bij een vriend in huis woonde een voorganger. Hem beschouwde ik als iemand die niet goed bij zijn hoofd was en zijn werk deed voor geld. Er zijn namelijk veel Gambianen die ‘geloven’ of zijn dominee omdat hen dat financieel beter uitkomt.

Er kwam ook vaak een vrouw, die altijd voor me bad. Vaak hilde ze als ik haar beledigde. Ze zei een keer: ‘Op een dag zal God je arresteren!’”

Verloren mens

Hij kreeg een Bijbel, maar begreep er niets van. Tot Jassej op een dag uit verveling op zijn bed naar

een radiootje luisteren. „Ik hoorde toen een preek die me nooit meer heeft losgelaten. De voorganger legde uit waarom Jezus naar deze aarde moest komen. Hij bracht me bij de realiteit waarom ik Jezus nodig had: buiten Hem ben ik niet veilig! Zonder Hem ben je een verloren mens!”

Elke tekst die de voorganger noemde, probeerde ik op te zoeken. Dat viel niet mee, want ik wist nauwelijks de weg in de Bijbel. Aan het einde van het programma werd het adres van een kerk genoemd. Ik nam me voor om er een keer heen te gaan.”

Daar kwam het aanvankelijk niet van. „Nu

verkochte ik in die tijd schoonheidsproducten. Mijn voorraad lag tegen een muur van een min of meer verborgen kerkje. Er werden elke dinsdag- en zondagavond gebedsdiensten gehouden. Als ik mijn spullen haalde, hoorde ik wat er gezegd werd. Het was dezelfde boodschap als in het radioprogramma. Ik besloot de gemeente te bezoeken en uiteindelijk werd ik daar lid.”

Verkering

Zijn leven draait honderdtachtig graden. „Ik had ontdekt dat ik een groot zondaar was. Mijn leven – vol drugs en alco-

hol – kon ik niet verantwoorden tegenover God. Ik wist me steeds schuldiger tegenover Hem en begon in te zien dat ik God niet kon missen. Ik heb mezelf niet naar Jezus gebracht, maar Hij zocht me op. Ik kon slechts vrede vinden in Hem.”

Jassej kon er niet over zwijgen. „Ik wilde Zijn Boodschap verder gaan brengen. Omdat ik Arabisch spreek en de Koran ken, werd ik gevraagd voor evangelisatie onder moslims. Nu ben ik lid van een team dat dorpjes in Gambia bezoekt om er het Evangelie te brengen en om verdrukke christenen te bemoedigen.”

„En in dat werk ontmoette ik hem dus,” reageert Andrea. „We hebben veel over deze dingen gesproken. Ook na de reis hielden we contact. Tijdens het bezoek aan Gambia is er bij mij – zonder dat ik daar met hem over sprak – iets persoonlijks ontstaan.

Er gebeurden ook bijzondere dingen. Ik had toen ik hem opzocht een kaart voor hem meegenomen ter

^ Toen Arnest en Andrea elkaar in Gambia ontmoetten ontstond er iets persoonlijks. „We spraken onze gevoelens voor elkaar uit.”

bemoediging. De tekst die erop stond was precies dezelfde als waarover hij tijdens de kerkdienst preekte.

We deelden elkaars visie over het geloof en voelden elkaar daarin aan. Daarbij ontstond een dieper gevoel voor elkaar. We geloofden dat God hier iets mee te zeggen had. We spraken onze gevoelens voor elkaar uit. Tijdens mijn volgende reis naar Gambia – in februari 2018 – kregen we verkering.”

Bemoedigd

Voorjaar 2019 traden ze in het huwelijk. Andrea is er vast van overtuigd dat in Gambia haar toekomst ligt: „Ik geloof dat ik er een roeping mee volg. Het is er wel heel anders, ook qua kerkelijke cultuur. Maar ik wil alles naast de Bijbel leggen. In Nederland vinden we zaken die op traditie berusten heel belangrijk. Arnest verbaast zich er bijvoorbeeld over dat wij heel rustig in de kerk zitten. ‘Er staat toch ook in de psalm ‘Handklapt en betuigt’? Waarom doen jullie dat dan niet?’ In Afrika is dat heel gewoon. Het is ook lastig uit te leggen dat we in onze kerken alleen een orgel gebruiken, als je daar Psalm 150 naast legt, met alle instrumenten die daar genoemd worden.

Ik ga in vertrouwen. Ik ben daarin weleens bemoedigd door wat de Heere tegen Jeremia zei, toen die tegen het werk opzag: ‘Overal waar Ik u zenden zal, zult gij gaan, en alles wat Ik u gebieden zal, zult gij spreken. Zie Ik geef Mijn woorden in uw mond.’”

Openheid voor de boodschap

Nu, een half jaar later, heeft ze heel wat geleerd. „Bijvoorbeeld dat mensen niet graag een diepgaand gesprek voeren. Misschien ook door de pijn en het leed dat ze meemaakten. Vragen stellen vinden ze soms onbeleefd.

Ook moest ik eraan wennen dat ze niet waarmaken wat ze beloven. Iemand zou een kledingkast voor ons maken. We betaalden hem ervoor, maar hij is nog niet begonnen. Ook de loodgieter laat al maanden op zich wachten.

Ik moet ook wennen aan het klimaat. In het regenseizoen is het heel benauwd en warm.” Lachend: „Ik loop de hele dag met een washandje.”

Ze verwondert zich over de open houding van moslims voor het Evangelie. „Er is belangstelling voor de Boodschap. Dat merk je in gesprekken. Al durven velen de overstap naar het christendom niet te maken.”

Voor degenen die wel christen werden en verdrukt worden, zetten Arnest en Andrea een project op om ze op te vangen en te begeleiden. „Daar is gelukkig ook belangstelling voor vanuit de kerk in Nederland. We hopen dat uit iets kleins iets groots geboren zal worden.”

INFO

Een werkgroep van stichting *Hulp Vervolgde Christenen* (HVC) steunt het werk van Arnest en Andrea Jassej in Gambia dat vorm krijgt via *Christian Care Foundation The Gambia* (CCFG). Het doel is om verdrukke christenen op te vangen. Ze krijgen onderdak en voedsel.

Andrea houdt een blog bij over het leven in Gambia op www.familiejassej.nl